

Bekendtgørelse om bekæmpelse af rabies

I medfør af lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene, jf. lovbekendtgørelse nr. 906 af 15. december 1987 samt lov nr. 188 af 1. maj 1923 om tillæg til nævnte lov fastsættes:

§ 1. Et husdyr skal anses som mistænkt for at være angrebet af rabies, såfremt der hos dyret konstateres et eller flere af følgende symptomer: Savlen, stemmeforandring, synkebesvær, urenlighed, uro, en fra det normale ændret adfærd såsom snappen efter indbildte ting, skyhed, forvirret opførsel, raserianfald, afbrudt af mere eller mindre udtalte sløvhedsperioder, og angrebslyst samt tiltagende lammelser især af underkæbe og bagparti.

Stk. 2. Enhver, der har formodning om, at et husdyr i henhold til bestemmelserne i stk. 1 skal anses som mistænkt for at være angrebet af rabies, skal omgående tilkalde en dyrlæge eller underrette nærmeste politimyndighed herom. Politiet skal foranledige, at en dyrlæge straks tilkaldes.

Stk. 3. Såfremt dyrlægen anser mistanken for begrundet, skal han meddele besidderen dette og underrette Veterinærdirektoratet herom. Besidderen skal drage omsorg for, at dyret straks isoleres i et lokale, der skal være forsvarligt tillukket og iøvrigt sikret på en sådan måde, at dyret ikke kan undslippe og ikke har adgang til at bide eller på anden måde beskadige mennesker eller dyr. Han skal påse, at ingen uvedkommende får adgang til dyret. Såfremt dyret malkes, skal mælken tilbageholdes på ejendommen. Eventuelt smittefarligt materiale skal tilintetgøres eller renses og desinficeres i overensstemmelse med dyrlægens anvisning. Behandling af dyret med lægemidler er forbudt.

Stk. 4. Såfremt et husdyr, der er mistænkt for at være angrebet af rabies, er vanskeligt at indfange, skal dyret skydes ved veterinærpolitiets foranstaltning. Skydningen skal så vidt muligt ske således, at dyrets hoved ikke beskadiges. Har dyret bidt et menneske, må nedskydning dog kun ske i nødsfald, da det af hensyn til diagnosticering af sygdommen er vigtigt, at dyret indfanges og holdes under observation.

Stk. 5. Husdyr, der isoleres i henhold til bestemmelserne i stk. 3, skal henstå under vedkommende dyrlæges tilsyn i mindst 14 dage. Veterinærdirektoratet kan forlænge tilsynsperioden, såfremt forholdene efter direktoratets skøn gør det ønskeligt. Såfremt dyret i tilsynsperioden dør eller viser yderligere symptomer på rabies, jf. stk. 1, skal besidderen straks underrette dyrlægen herom.

§ 2. Hvis det må antages, at et eller flere dyr i en husdyrbesætning er blevet bidt af et af rabies angrebet dyr eller har været i berøring med et sådant dyr, kan Veterinærdirektoratet forbyde, at det eller de pågældende dyr føres bort fra besætningen i et tidsrum, der for kvæg og heste udgør 12 måneder og for får, geder og svin udgør 6 måneder fra det tidspunkt, da dyret blev bidt eller berøringen fandt sted.

Stk. 2. Vedkommende kredsdyrlæge kan tillade, at et dyr, der er omfattet af et i henhold til stk. 1 nedlagt forbud, føres bort fra besætningen til omgående slagtning på

betingelse af, at dyret ved en af vedkommende dyrlæge umiddelbart før bortførslen foretaget undersøgelse ikke viser symptomer på rabies, og at dyret ledsages af en af dyrlægen udstedt passerseddel. Dyrlægen skal underrette den ved slagteriet ansatte kontrollerende dyrlæge om tidspunktet for dyrets ankomst til slagteriet.

§ 3. Veterinærdirektoratet kan påbyde, at hunde og katte, der må antages at være blevet bidt af et af rabies angrebet dyr eller at have været i berøring med et sådant dyr, skal aflives.

Stk. 2. Et husdyr, der er blevet bidt af et af rabies angrebet dyr, skal aflives. Dette gælder også hunde og katte, der er vaccineret mod sygdommen. Såfremt det bidte dyr er et særligt værdifuldt stykke kvæg eller en særlig værdifuld hest, kan Veterinærdirektoratet dog tillade, at aflivning på nærmere angivne betingelser undlades.

Stk. 3. Veterinærdirektoratet kan påbyde, at et husdyr, der i henhold til bestemmelserne i § 1, stk. 1, skal anses som mistænkt for at være angrebet af rabies, skal aflives med henblik på laboratoriemæssig undersøgelse på Statens Veterinære Serumlaboratorium af materiale fra dyret for at fastslå diagnosen.

Stk. 4. Aflivning af husdyr i henhold til stk. 1-3 skal ske ved veterinærpolitiets foranstaltning.

Stk. 5. For hunde og katte, der aflives i henhold til bestemmelserne i stk. 1-3 eller i § 1, stk. 4, ydes der ikke ejerne erstatning. For andre husdyr, der aflives i henhold til nævnte bestemmelser, ydes der ejeren erstatning efter reglerne i § 8 i lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene. Kødet af de dræbte dyr må ikke bruges til føde for mennesker eller dyr, men hele kroppen

skal med påsiddende hud afhændes til en autoriseret destruktionsanstalt.

§ 4. Enhver, der har formodning om, at et vildtlevende dyr er angrebet af rabies, skal omgående gøre anmeldelse herom til nærmeste politimyndighed. Især ræve, grævlinger, ildere, måre og vildtlevende katte vil kunne angribes og frembyde fare for overførsel af smitte. Sygdommen giver sig hos vildt ofte til kende ved en fra det normale ændret adfærd visende sig ved manglende skyhed eller forvirret adfærd, nu og da kombineret med angrebslyst, samt ved stemmeforandring.

§ 5. Såfremt der konstateres rabies hos et dyr, skal politimesteren, hvis Veterinærdirektoratet anmoder om det, snarest muligt etablere et afspærringsdistrikt, hvis omfang meddeles af politimesteren i de lokale blade samt ved opslag, og for hvilket der gælder de i stk. 2-9 anførte regler.

Stk. 2. Hunde og katte skal af besidderen holdes effektivt indespærrede. Dog kan hunde, når de er vaccinerede mod rabies, færdes ude, såfremt de føres i bånd.

Stk. 3. Hunde og katte må ikke føres ind i eller ud af distriktet.

Stk. 4. Transit af hunde og katte gennem et afspærringsdistrikt kan finde sted på betingelse af, at dyret ikke kommer uden for transportmiddel eller kasse.

Stk. 5. Løsgående hunde eller katte skal ved politiets foranstaltning søges optaget eller, såfremt optagelse ikke er mulig, skydes. Optagne hunde og katte skal aflives efter forløbet af 3 døgn, såfremt de ikke er indløst mod betaling af påløbne omkostninger. Indløsning af et dyr, der må antages at være blevet bidt af et af rabies angrebet dyr eller at have været i berøring med et sådant, kan ikke finde sted.

Stk. 6. Hunde- og katteudstillinger og andre samlinger af enhver art af hunde og katte er forbudt.

Stk. 7. Enhver form for jagt med hunde er forbudt.

Stk. 8. Ræve og grævlinger, der nedlægges i et afspærringsdistrikt, må ikke pelses eller anvendes som dyrefoder, men skal leveres til en autoriseret destruktionsanstalt.

Stk. 9. Politimesteren kan efter begæring fra Veterinærdirektoratet påbyde, at samtlige hunde, der er ældre end 3 måneder, i et afspærringsdistrikt skal vaccineres mod rabies. Vaccinationen skal ske i overensstemmelse med reglerne i § 7.

§ 6. Såfremt der er risiko for sygdommens optræden eller udbredelse her i landet, kan Landbrugsministeren oprette bekæmpelsesområder, for hvilke der gælder de i §§ 7, 8 og 9 anførte regler.

§ 7. I et bekæmpelsesområde skal enhver besidder af en hund, der er ældre end 3 måneder, lade hunden fremstille for en dyrlæge for at få den vaccineret mod rabies. I forbindelse med oprettelsen af området fastsættes bestemmelser om tidspunktet for vaccinationens foretagelse. Vaccination af en hund kan dog undlades, såfremt Veterinærdirektoratet anser hunden for at være immun mod sygdommen på grund af tidligere foretagne vaccinationer. Så længe bekæmpelsesområdet opretholdes, skal besiddere af hunde, der bliver 3 måneder gamle, på tilsvarende måde lade hundene vaccinere mod rabies, ligesom en hund skal vaccineres påny, når der er forløbet 3 år, siden den sidst blev vaccineret mod rabies.

Stk. 2. En hund skal ved vaccinationen være forsynet med et solidt halsbånd, der i tilslutning til vaccinationen skal forsynes med et af dyrlægen udleveret mærke, der ikke må fjernes.

Stk. 3. Såfremt besidderen af en hund modsætter sig en påbudt vaccination af hunden, skal politiet foranledige, at hunden tvangsvaccineres, eller at den aflives, såfremt tvangsvaccination ikke kan gennemføres.

Stk. 4. Vaccinationen skal foretages af en dyrlæge, og der må kun anvendes vaccine, der er rekvireret fra Statens Veterinære Serumlaboratorium.

Stk. 5. Det offentlige afholder udgifterne til dyrlæge og vaccine ved foretagelse af de i stk. 1 samt § 5, stk. 9, omhandlede vaccinationer. Såfremt besidderen undlader at give møde med hunden ved en påbudt vaccination, skal han dog selv afholde alle udgifterne ved vaccination af hunden.

Stk. 6. Frivillig vaccination mod rabies af hunde og katte kan finde sted på ejerens bekostning. Vaccinationen skal udføres af en dyrlæge, og der skal anvendes vaccine, der er rekvireret fra Statens Veterinære Serumlaboratorium. Vaccination mod rabies af andre dyr må kun finde sted efter forud indhentet tilladelse fra Veterinærdirektoratet.

§ 8. For et bekæmpelsesområde gælder endvidere følgende bestemmelser:

- 1) Hunde og katte må ikke føres ind i eller ud af området, medmindre de er vaccinerede mod rabies inden for de sidste 3 år, og ledsages af en gyldig vaccinationsattest.
- 2) Jernbanestationer, ekspeditionssteder for skibs- og luftfart samt rutebiler må ikke modtage hunde eller katte til befordring (forsendelse) ind i eller bort fra området, medmindre den rejsende eller afsenderen kan forevise gyldig attestation for, at det pågældende dyr er vaccineret mod rabies inden for de sidste 3 år.

- 3) Hunde, der ikke er vaccineret mod rabies i overensstemmelse med § 7, stk. 1, og som optages af politiet, skal aflives efter 3 døgn forløb, såfremt de efter eventuel fremløsning ikke inden denne frists udløb er blevet indløst mod erlæggelse af påløbne omkostninger, herunder til eventuel vaccination.
- 4) Hunde- og katteudstillinger samt jagt- og markprøver må kun afholdes, såfremt Veterinærdirektoratet på særlige vilkår har givet tilladelse hertil.
- 5) Gravjagt med hunde er forbudt.
- 6) Pelsning af vildtlevende rovdyr fra et bekæmpelsesområde må kun finde sted i bekæmpelsesområdet.

§ 9. Enhver ejer af en ejendom i et bekæmpelsesområde skal, såfremt der på ejendommens jorder findes ræve- eller grævlingegrave, der er eller må antages at være beboet af nævnte dyr, underrette politiet herom. Dette skal ske efter regler, der fastsættes i forbindelse med oprettelsen af området. Så længe et bekæmpelsesområde opretholdes, skal anmeldelse endvidere ske hvert år i december måned. Denne anmeldelsespligt omfatter også grave, der tidligere er anmeldt til politiet. Endelig skal alle nye ræve- og grævlingegrave, der opstår efter en 1. januar samt ældre grave, der igen bebos, omgående anmeldes til nærmeste politimyndighed.

Stk. 2. Er ejendommen bortforpagtet (bortlejet) påhviler anmeldelsespligten efter stk. 1 forpagteren (lejeren).

Stk. 3. Ejere og brugere af ejendomme, hvorpå der findes ræve- eller grævlingegrave, der er eller må antages at være beboet af nævnte dyr, og som er beliggende i et bekæmpelsesområde, skal give de af Veterinærdirektoratet antagne personer adgang til at foretage bekæmpelse af nævnte dyr på ejendommen. Ejere og brugerne, herunder eventuelle jagtberettigede, skal yde bistand ved påvisning af dyrenes tilholdssteder.

Stk. 4. Såfremt de af Veterinærdirektoratet antagne personer i forbindelse med gasning af en ræve- eller grævlingegrav anser det for hensigtsmæssigt at foretage nedskydning af dyrene, er de pågældende berettigede til at foretage en sådan nedskydning.

§ 10. Overtrædelse af § 1, stk. 2, 3 og 5, § 2, stk. 2, § 3, stk. 2 og 5, § 4, § 5, stk. 2-4 og 6-8, § 7, stk. 1, 2, 4 og 6, § 8, nr. 1, 2, 4 og 5, og § 9 samt af påbud og forbud udstedt i henhold til §§ 2, 3 og 5, stk. 9, straffes med bøde.

§ 11. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. februar 1988.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 460 af 8. september 1977 om bekæmpelse af rabies som ændret ved bekendtgørelse nr. 560 af 6. november 1978, ophæves.

Landbrugsministeriet, den 15. december 1987

LAURITS TØRNÆS

/Sv. E. Nordal Rask

